

MINKSAGEN

En framinganalyse af Berlingske
og Informations dækning af
minksagen

Udarbejdet af:

Karina Hansen - 60142

Sebastian Hartmann – 63968

Vejleder:

Mette Bengtsson

Anslag:

59661

Abstract

This study examines if the Danish newspapers Berlingske and Information use framing when writing about the extermination of all Danish mink in relation to the Corona Virus-outbreak. By doing a linguistic-stylistic analysis of two articles from each paper, we test the hypothesis that the papers write to target audiences on each side of the political spectrum. The study shows that there are elements of framing which confirms the hypothesis, while others do not. Further studies are needed to determine whether our findings are part of a broader tendency.

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
Problemfelt.....	3
Teori.....	4
Journalistisk bias	4
Framingteori.....	5
Metodiske overvejelser	7
Vores arbejdsproces	7
Det kvalitative paradigme	8
Det dobbelte casestudie.....	8
Udvælgelse af artiklerne fra Berlingske og Information.....	9
Reliabilitet- og validitetsproblemer – og styrker – i kvalitativ framinganalyse.....	9
Anvendt teori	10
Framing	11
Kvalitativ analyse.....	11
Mediernes produktion af nyhedsindhold.....	12
Analyse af artikler.....	13
Artikel 1; Information: Tidligere departementschefer om minksag: Ministre læser ikke alle bilag .	13
Artikel 2: Information: Minkskandalen tegner et billede af ubegribelig inkompetence i centraladministrationen.....	15
Artikel 3: Berlingske: Storalarm: Derfor kan vores mink blive en global smittebombe	18
Artikel 4: Berlingske: Interviewet lakkede mod enden, da Mogens Jensen blev stillet endnu et spørgsmål -og så var den pludselig atter gal i minksagen.....	20
Diskussion.....	24
Konklusion.....	25
Litteraturliste:.....	26
Bøger.....	26
Bøger med flere forfattere.....	26
Artikel i antologi	26
Tidsskrifter	27
Avisartikler	28
Hjemmesider.....	29
Rapporter.....	29
Bilag.....	30

Indledning

“Den muterede virus – via mink – kan indebære den risiko, at den kommende vaccine ikke kommer til at virke, som den skal” (stm.dk, 2021)

Med den begrundelse valgte statsminister Mette Frederiksen (S) at beordre alle danske mink aflivet, da hun trådte frem på danskernes tv-skærme den 4. november 2020. På det tidspunkt var der konstateret smitte hos 207 danske minkfarme. I dagene der fulgte, blev det dog klart, at regeringens ordre til også at aflive raske mink var ulovlig, og en undersøgelse afslørede den 18. november, at flere ministre i regeringen var orienterede om den manglende lovhjemmel før pressemødet (Miljø- og Fødevareministeriet). Siden har historien optaget betydelig plads i de danske aviser, hvor både forsvar og kritik af beslutningen har fyldt spalterne. Det er i den forbindelse vi er motiveret til at undersøge, hvorvidt der er forskel på, hvilke vinkler aviserne Information og Berlingske har anlagt i deres dækning af minksagen. Valget af medier bunder i, at de to medier traditionelt set henvender sig til henholdsvis et venstreorienteret og borgerligt segment (ku.dk), og at det derfor er interessant at undersøge, om dækningen mellem dem differentierer.

Problemfelt

Som journaliststuderende lærer vi, at objektivitet og neutral nyhedsdækning er et af de ypperste journalistiske principper (Schudson, 2001). Vinkler er naturligvis både tilladte og ønskede, men ofte er der fakta og kilder som ikke kan ekskluderes, hvis en artikel skal være troværdig. Spørgsmålet er, om der i avisernes sprogbrug, og i deres brug af kilder, aktører og vinkler kan identificeres en partipolitisk eller ideologisk bias (Blach-Ørsten, 2013), som stemmer overens med de segmenter, som aviserne under andre omstændigheder henvender sig til (Willig, 2010; bilag 1)? Vi arbejder i den sammenhæng ud fra en hypotese om, at analysen vil afsløre en ideologisk bias, og vi vil undersøge, hvordan denne bias manifesterer sig. Vores formodning om en ideologisk bias skyldes blandt andet, at tidligere undersøgelser har påvist, at forskellige medier ofte dækker de samme begivenheder og historier, men ved at anvende forskellige kilder og vinkler (Kristensen et al., 2004) sikrer medierne sig, at de henvender sig til deres målgrupper. Det er især vigtigt for aviserne, fordi deres læsertal i mange år har været dalende (dst.dk) og de derfor ikke kan tillade sig at støde læserne eller

annoncørerne fra sig. Vores undersøgelse skriver sig derfor ind i en diskussion om, hvilken betydning den stigende segmentering af pressen har for vinklingen af – og bias i - artikler. Desuden bidrager den nutidige kontekst med en ekstra dimension, fordi coronakrisen i høj grad har splittet befolkningen i forhold til om den er for eller imod regeringens beslutninger. En unik situation, som journalisten kan vælge at udnytte i sin vinkling.

På baggrund af ovenstående besluttede vi os for følgende problemformulering:

Hvordan er minksagen blevet dækket i henholdsvis Information og Berlingske?

Teori

Journalistisk bias

Bias er en diffus størrelse, der ligesom mange andre begreber anvendes forskelligt alt efter hvem, der bruger det, i hvilken kontekst det ytres og hvad det betegner.

Historisk har diskussionen om mediers bias især omhandlet tilbøjeligheder til at favorisere et enten højre- eller venstreorienteret perspektiv (Blach-Ørsten, 2013). Ifølge Sigelman (1973), produceres bias i nyheder gennem socialiserings- og rekrutteringsprocesser samt gennem diverse kontrolmekanismer. Dette besidder et socialkonstruktivistisk perspektiv på den ellers dominerende normative og positivistiske idé om, at nyheder skal være objektive (Schudson, 2001). Den normative tilgang antager, at forskellige perspektiver potentielt er et tegn på forskellige bias (Esser, 1998). Et eksempel på dette kunne være Berlingske og Informations perspektiver på minksagen. Men dette reflekterer ikke, hvor en specifik bias kommer fra. Med andre ord, hvorvidt det er organisatorisk, personligt eller begge dele.

I sidste ende er det skribenten og avisens redaktør, der påvirker, hvordan en given artikel ser ud. Disse to personers bias kan være påvirket af en organisatorisk bias, kollegaers bias osv. men dette former blot deres bias og er ikke en refleksion af eksterne bias.

Den normative tilgang til, at objektivitet er en mulighed, ville Johnson (2012) bestride. Selv tesen om at en 'tilstræbt objektivitet' er en mulighed, er i et socialkonstruktivistisk lys en utopi, da mennesker i ethvert tilfælde besidder en patos. Objektivitetsnormen kan ydermere anskues som et strategisk værktøj, som journalister gennem tiden (og stadig) anvender til at beskytte sig mod klager om bias (Tuchman, 1972).

Derfor anskuer vi bias som identificerbare gennem positive og negative ladninger i ord og konjunktioner (se afsnit om framing). Dette gør vi, da artikler umiddelbart (gennem fx ligelig repræsentation af kilder) kan fremstå ”objektive”, men ikke nødvendigvis er det. Dette er også en af bevæggrundene for at analysere den dybere framing fra henholdsvis Berlingske og Information i relation til minksagen, da vi ikke kun vil forholde os til den umiddelbare ’synlige’ virkelighed.

Framingteori

Framingteori kan tidligst spores tilbage til 1972, hvor McCombs og Shaw (1972) præsenterer deres ’agenda setting theory’. Traditionel ’agenda setting theory’ anskuer medierne som dirigenter i den forstand, at de instruerer folk i, hvad de skal tænke, hvor framing beskæftiger sig med, hvordan og hvilke problemer vi arbejder med. Framing-feltet er ikke et område, der er unikt reserveret til humaniora. I 1974 introducerer sociologen Erving Goffmann framing som organisatoriske principper, der præger sociale begivenheder (Goffmann, 1974: 10). I denne forbindelse definerede Goffmann ordet frame som et begreb, der refererer til forventninger, som kan anvendes til at skabe sammenhæng eller mening i sociale begivenheder og møder (Goffmann, 1974: 10). Goffmann var mere beskæftiget af sociologien og stigma, hvorfor han ikke beskæftigede sig meget med analysen af medier. Framing blev som en modnet teori anvendt af Tuchman (1978), hvorimod evnen til at analysere effekten og årsagen til mediernes anvendelse af framing blev rigtigt etableret af Entman, Rojecki og Scheufele. Entman og Rojecki videreudviklede teorien som et hele og Scheufele raffinerede teorien gennem en tydeliggørelse af en fælles framing-procesmodel (Entman, 1991; Entman & Rojecki, 1993; Scheufele, 1999).

Entman argumenterede for, at essensen af framing omhandler skaleringen af emner. I Entman (1991) beskriver han, hvorledes en sovjetisk nedskydning af et koreansk fly af amerikanske medier blev beskrevet som ’moralsk forkasteligt’, hvorimod en amerikansk nedskydning af et iransk fly af blev betegnet som et ’teknisk problem’ af de samme medier. Udover denne skalering argumenterede Entman for, at frames relaterer sig til specifikke attributter, som motiverer modtagere af nyheder til at tænke på en bestemt måde eller udvikle bestemte holdninger til dem (Entman, 1991).

Frames definerer altså problemer ved at beslutte, hvad aktører gør samt, hvilken pris og effekt beslutninger medfører. Dette afgøres typisk på baggrund af kulturelle værdier. Derefter

diagnosticeres kræfterne, der skaber problemet. Tertiært bliver centrale aktører moralsk vurderet i deres effekt og afslutningsvis foreslås løsninger til problemet, og hvilken effekt disse løsninger kan have. Enkelte sætninger kan fra et framingteoretisk perspektiv indebære en eller flere af disse punkter i en framingproces (Entman, 1993). Entman argumenterer desuden for, at frames som minimum har fire placeringer i kommunikationsprocesser: Kommunikatoren, teksten, modtageren og kulturen (ibid: 52). Kommunikatører foretager bevidste og ubevidste vurderinger ved at beslutte, hvad der skal inkluderes baseret på de frames, der organiserer deres forståelsesramme (ibid). Tekster indeholder frames, der skabes gennem nærværet - eller fraværet af - bestemte keywords, buzzwords, standardformater (typisk organisatorisk istandsat såsom måder specifikke medier skriver på osv.), stereotyper, kildeudvælgelse og sætninger, der indeholder tematisk forstærkende udvælgelse af fakta (Entman, 1993). Det er svært at afgøre, hvorvidt de frames, som præger læserens tankegang og konklusioner faktisk kan spejles i kommunikatørens intentioner, men typisk abonnerer og læser individer medier, der resonerer med deres ideologiske og kulturelle overbevisninger, hvilket medfører at kommunikatører og faste modtagere/abonnenter af nyhedsmedier ofte danner 'ekkokamre' (ibid).

Framing er også blevet undersøgt fra et retorisk perspektiv, hvor blandt andre Kuypers (2010) omtaler framing som processer, hvori nyhedshistorier former vores opmærksomhed på problemer, vores forståelse af dem, og evaluering af problemer og begivenheder i en bestemt retning. Dette understøttes af Bengtsson (2019), der beskriver framing som værende baseret på et konstruktivistisk grundlag, "... hvor virkeligheden ikke betragtes som givet, men fortolket, konstrueret og forhandlet af de mennesker, der taler om den" (Bengtsson, 2019). Altså er framing i denne forståelsesramme et sprogligt-stilistisk valg. Lakoff arbejdede i forlængelse af dette inden for lingvistikken med, hvordan individers tankegange er influeret af usynlige eller ubevidste strukturer som inkluderer "semantic roles, relations between roles and relations to other frames" (Lakoff, 2010). Dette eksemplificerer han ved, at en hospitalsframe indeholder rollerne: doktor, sygeplejerske, patient, besøgende, receptionist, operationsrum mv. Hvordan disse aktører agerer, og hvilke arenaer deres ageren udspiller sig i, er formet af neurale kredsløb i individernes hjerne. Han fortsætter ved at beskrive, hvordan alle individers viden aktivt anvender frames, og at alle ord er defineret gennem de frames, der bliver neuralt aktiveret (Lakoff, 2010: 71).

Ifølge Lakoff er det derfor nødvendigt, hvis medier, politikere og andre talerør vil påvirke deres modtagere, at de forstår deres frames. Dette eksemplificerer han blandt andet gennem

citater af Nixon, "I am not a Crook", hvor han forklarer, at dette udsagn havde den komplet modsatte effekt, da det ramte skævt på befolkningens framingforståelse: de huskede kun ordet crook, og forbandt herefter Nixon med ordet (Lakoff, 2010: 72).

Metodiske overvejelser

I det følgende kapitel præsenterer vi vores metodiske overvejelser med vores analyse. Vi præsenterer vores arbejdsproces og vores forståelse for, hvordan vi som humanistiske forskere opererer kvalitativt inden for vores felt. Vi beskriver casestudiets betydning i vores proces, og hvordan vi udvalgte vores artikler. Afslutningsvist reflekterer vi på kvaliteten af vores tilgang i relation til termerne reliabilitet og validitet.

Vores arbejdsproces

Vores projekt tager afsæt i en abduktiv tilgang, hvilket betyder, at vores teoretiske forståelse er grundet i konteksten og de medier, som vi studerer. Dette inkluderer både sproget, betydninger og perspektiver der former vores forståelse af det paradigme vi indgår i (Thualagant, 2016; Bryman 2012). Et vigtigt trin i denne proces er, at vi forstår verdenen ikke kun fra vores eget perspektiv, men også perspektivet, som de medier vi undersøger besidder, hvorfor vi har beskrevet Berlingske og Informations syn på deres segment i bilag 1. Dette kan muligvis anses som en induktiv proces, men adskillelsen fra det induktive kommer til udtryk i accepten af, at det ikke kun er vores paradigme, der eksisterer (ibid). Vi gjorde os derfor nogle observationer og ud fra dette dannede vi et forskningsspørgsmål baseret på hypotesen om, at Berlingske og Information framede minksagen på en bestemt måde afhængigt af deres ideologiske ståsted. Vi antog, at Information som et 'rødt' medie ville frame minksagen mere positivt end det 'blå' medie, Berlingske.

Vi påtog os tidligt en 'eksplorativ' tilgang, som har været behjælpelig i mange sammenhænge. For det første var metoden tilpasningsdygtig og dette kom os til gode, da vi var nødsaget til at opgive vores kvantitative undersøgelse grundet et gruppesplit, der efterlod os med størstedelen af opgaven, men ikke den kvantitative undersøgelse – og for lidt tid til at foretage en ny.

Gennem vores litteratursøgning mødte vi også mange nye perspektiver, som vi anvendte til at forbedre vores videre teorisøgning, og hvordan vi skulle tilgå vores projektforsøg. Det samme skete, da vi skulle indhente vores empiri. Den hermeneutiske tilgang til viden muliggjorde, at

vi konstant kunne udfordre vores eksisterende forståelse og opnå nye indsigter i vores felt (Thualagant, 2016; Bryman, 2012).

Det kvalitative paradigme

Vores projekt er baseret på det kvalitative verdensbillede både i forhold til indsamlingen af vores empiri og analysen af den. Det kvalitative paradigme udspringer fra humaniora, hvorfor det også fokuserer sig på individer og forskningen i, hvordan subjekter forstår den verden, som de indgår i og interagerer med (Bryman, 2012: 380). Denne epistemologiske tilgang kan beskrives som interpretivismen, hvor vi som forskere forsøger at illuminere, hvordan subjektive holdninger bliver dannet ud fra sociale handlinger (ibid). Ontologien for den kvalitative metode forstås som konstruktivistisk, hvilket indebærer, at materialistiske ting og sociale egenskaber er resultatet af interaktioner mellem individer og ikke fænomener (ibid).

Konstruktivismen argumenterer for, at sociale fænomener og deres betydning kontinuerligt bliver konstrueret af sociale aktører (Bryman, 2012: 33). Dette stemmer overens med vores socialkonstruktivistiske tilgang, hvormed vi anskuer verden og bearbejder viden.

Gennem vores metodiske tilgang, er det vores intention at beskrive virkeligheden ud fra vores videnskabelige forståelse af den. Det er vores overbevisning, at denne virkelig ikke altid er observerbar på samme måde, som positivismen antager (Tanggaard & Brinkmann, 2015; Bryman, 2012). Det er blandt andet derfor, at vi har valgt framinganalyse, så vi kan undersøge de udvalgte artikler i dybden og identificerer processer og mønstre, der ellers var usynlige.

Det dobbelte casestudie

Et normalt casestudie tager udgangspunkt i en detaljeret og dybdegående analyse af en enkelt case (Bryman, 2012: 66). I vores tilfælde har vi valgt at tilrettelægge vores studie som et dobbelt casestudie af flere årsager.

Til vores komparative design havde vi brug for to medier, der stod i kontrast til hinanden med henblik på at undersøge, hvorvidt en framinganalyse af artikler fra hvert respektive medie ville afgive forskellige resultater – eller ligheder. Dette kalder Bent Flyvbjerg (2011, 307) for en informationsorienteret selektion af cases. Formålet er samtidig at vurdere potentielle årsager bag ligheder eller afvigelser i analyserne af vores to cases. Dette kan både styrke

studiets legitimitet og generere en dybere forståelse for den sociale virkelighed som vores to cases indgår i, da vi fra begge cases udvælger mere end én artikel med henblik på at efterprøve hypotesen om, at de to medier faktisk dækkede minksagen forskelligt (Flyvbjerg, 2011). Med andre ord efterprøver vi ikke kun vores hypotese, men også resultaterne fra den enkelte analyse. Dette kalder Flyvbjerg for falsifikation (ibid: 305).

Udvælgelse af artiklerne fra Berlingske og Information

Gennem en bred orienterende læsning af de valgte mediers dækning af minksagen har vi afgrænset de mulige artikeltyper til kategorierne nyhed, baggrundsartikel og analyse. Vi har dermed fravalgt opinions- og reportagegenren, hvor bias er både forventet og accepteret. Selvom de indgår i nyhedsgenren, har vi også ekskluderet alle artikler fra Ritzau, da de ikke er skrevet af journalister ansat hos hhv. Information og Berlingske, og dermed ikke er repræsentative for en vurdering af mediernes fremstilling af minksagen. Vi har desuden ekskluderet analyser, som ikke er skrevet af avisernes egne journalister.

Vi har søgt efter artikler på Infomedia i tidsintervallet 4/11/20 - 15/12/20, hvor vi vurderer, at minksagen var på sit højeste. Søgningen er datomæssigt foretaget i vilkårlig rækkefølge, og vi har på baggrund af læsningen udvalgt fire artikler, to fra hvert medie, hvoraf én fremstår positivt vinklet, og den anden negativt.

Indholdsmæssigt har vi desuden vurderet artiklerne ud fra, om de er prægnante ift. de lingvistiske tendenser, som den orienterende læsning af mediernes dækning af minksagen indikerede. Vi har derudover udvalgt artikler, som omhandler spørgsmål om lovhjemmel, beslutningsprocessen og de forskellige myndigheders rolle i minksagen, da det er avisernes mest dækkede temaer.

Reliabilitet- og validitetsproblemer – og styrker – i kvalitativ framinganalyse

Som kvalitative forskere er nogle af de vigtigste begreber transparens og *transferability* (Flyvbjerg, 2011: 305) Transferability refererer i vores tilfælde til, hvor *overførbart* vores forståelse for, tilgang til og resultater fra projektet er. Information og Berlingske er ikke unikke cases i den forstand, at de er blevet undersøgt før. Vores undersøgelse af de to medier

er dog unik i kraft af, at vi undersøger dem i forbindelse med minksagen. Vi håber på, at vores projekt kan udvise en grad af ekstern validitet gennem denne ‘unikhed’ (Bryman, 2012; Flyvbjerg, 2011). Hvis dette ikke er tilfældet, så er det vores hensigt, at projektet kan bidrage til andre studier ved, at de kan anvende vores metodiske tilgang til forståelsen og analysen af medier (Tanggaard & Brinkmann, 2015; Flyvbjerg, 2011).

Det er blandt andet med formålet at skabe transparens og transferabilitet, at vi forsøger at beskrive vores tanker og idéer med projektet samt processen som et hele. Vi undlader at beskrive den historiske og politiske kontekst som medierne indgår i, men vi har valgt at inkludere vores forståelse af producent-forbruger forholdet og medieproduktionsprocessen. Det er vores opfattelse, at det aldrig bliver muligt at hæve os fuldstændigt over vores forforståelse. Gennem en kontinuerlig belysning af disse forståelser håber vi dog, at vi samtidig kan vurdere, hvorvidt og/eller hvordan dette har påvirket vores valg. Dette kan forhåbentligt være behjælpeligt for, at andre studerende eller forskere kan vurdere projektets transferabilitet og transparens – og ultimativt legitimiteten (Bryman, 2012).

Anvendt teori

Nyhedsframing er konstrueret af nøgleord, buzzwords, metaforer, koncepter, symboler og billeder, der bliver fremhævet af medierne (Entman, 1991 & 1993). Vi kan anvende disse ord og koncepter til at identificere og danne et billede af, hvordan et givent medie framer en dagsorden, debat eller lignende gennem deres artikler. Entman beskrev elementernes egenskaber således:

”By providing, repeating and thereby reinforcing words and visual images that reference some ideas but not others, frames work to make some ideas more salient in the text, others less so – and others entirely invisible” (Entman, 1991: 7).

Gennem framinganalyse og refleksioner på baggrund af teori om bias vil vi undersøge, hvorvidt og/eller hvordan medierne har framet minksagen. Framinganalysen er baseret på Entman og Lakoff’s teorier om framing, mens teorien om bias bliver anvendt som et redskab i diskussionen af analysens resultater.

Framing

På baggrund af ovenstående har vi tilrettelagt vores analysemodel således, at følgende elementer bliver inkluderet. Punkterne er baseret på Mette Bengtssons framinganalyse (Bengtsson, 2019). De bliver vilkårligt gennemgået i analysen og er præget af, hvordan artiklerne er konstrueret.

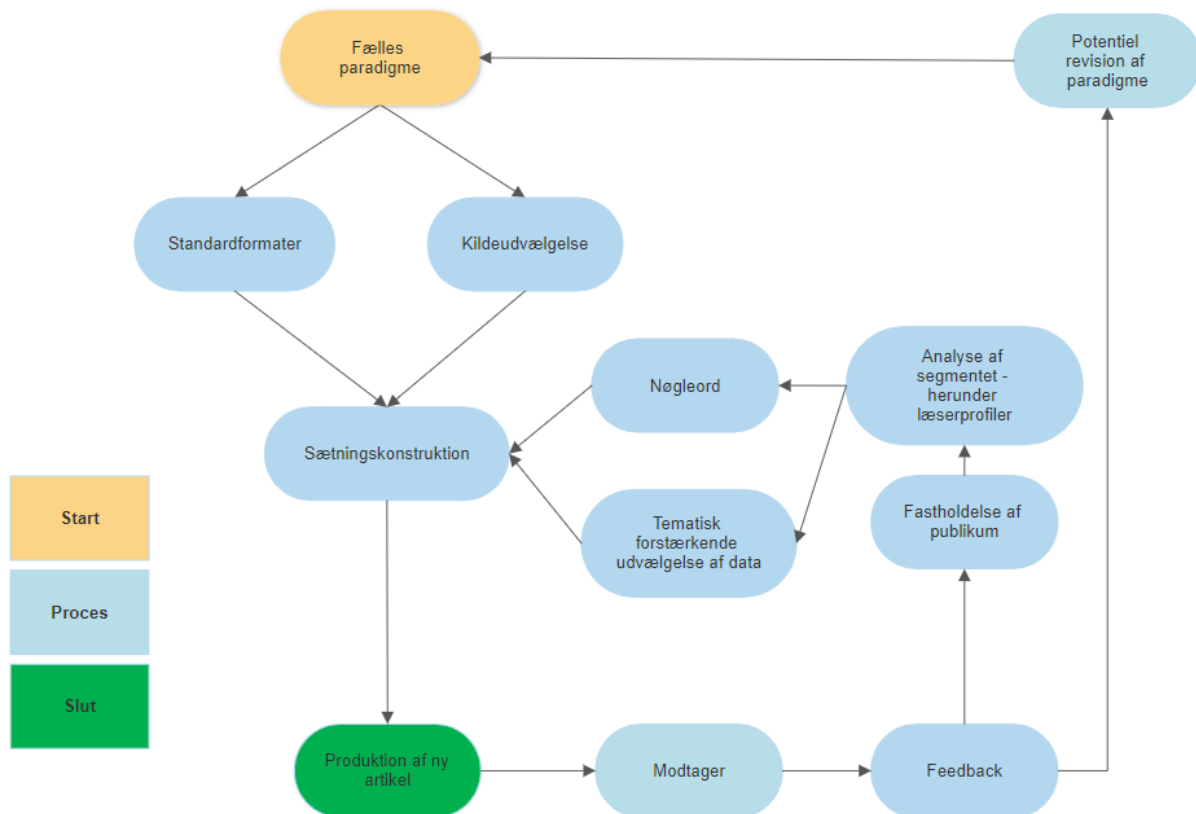
- En kritisk refleksion af sprogbrugen i artiklen, herunder nøgleord- og begreber bestående af bestemte substantiver, verber og adjektiver, der er positivt eller negativt ladet
- Den overordnede argumentation og retoriske valg herunder metaforer, adverbier og konjunktioner. Fx ordet *alligevel*, som kan anvendes til at signalere fordømmelse.
- Anskuelse af de sprogligt-stilistiske valg i artiklerne. Forsøger skribenten at frame verden på en bestemt måde?
 - Danner bestemte vendinger en rød tråd i artiklen?
 - Tegner gentagelser et billede af en bevidst framing?
 - Fx om nogle argumenter bliver gentaget af skribenten eller i citater?
- Er der nogle bestemte ord eller vendinger, der kan aktivere frames hos modtageren?
- Udvalgelse: Hvordan bliver årsagsforklaringer, beskrivelser/definitioner, moralske vurderinger og løsningsforslag præsenteret? Bliver noget data udeladt og er der fx citater, som bliver fordrejet?
 - Hvad er alternativet til skribentens udvælgelse og fortolkning? Hvad medfører det at udvælge eller omtale noget på en alternativ måde?
- Efter framinganalysen diskuterer vi resultaterne op imod mediernes bias (Blach-Ørsten, 2013). Vi diskuterer også potentielle ændringer eller fortsættelser på vores forskningsdesign, og vores metodiske overvejelser i forhold til udvælgelsen af artiklerne.

Kvalitativ analyse

Vores kvalitative analyse er en analyse af fire artikler, hvoraf to af dem er fra Berlingske, mens de resterende to er fra Information. Som tidligere nævnt har vi udvalgt disse på baggrund af en screening af 100+ artikler fra d. 4/11-2020 til d. 15/12-2020.

Mediernes produktion af nyhedsindhold

Før analysen påbegyndes finder vi det vigtigt at beskrive, hvordan vi anskuer, at medierne producerer indhold til deres respektive segmenter. Vi har derfor kreeret følgende model:

Figuren tager udgangspunkt i et fælles paradigme. Paradigmet beskriver det fælles ståsted, hvor medierne og deres modtagere mødes. Det er dannet af kulturelle og ideologiske forståelser og tilhørsforhold, modtagernes læselyst og forventninger til indhold osv. (Entman, 1993). Det fællesparadigme er på baggrund af et hav af variabler tilrettelagt således, at medierne dækker så stor en del af deres ønskede segment som muligt (ibid). I vores case er modtagerne lig læserne af henholdsvis Berlingske og Information. For at tilfredsstille og opretholde et fælles paradigme, udvælger den enkelte avis kilder og skriver i standardformater, der falder i læsernes smag (ibid). Efter denne tilrettelæggelse af kilder og format starter sætningskonstruktionerne, der er præget af bestemte nøgleord og en tematisk forstærkende udvælgelse af data. Sætningskonstruktionerne danner i sidste ende det færdige produkt af en artikel.

Medierne udfører ofte forbrugerundersøgelser og andre måleredskaber til at få feedback og danne et generelt billede af deres læserskare (Willig, 2010). Udvælgelsen af nøgleord og data er påvirket af skribenten selv, men også mediernes egne segmentanalyser, da medierne

ønsker at fastholde deres forbrugere (ibid). På baggrund af den samlede feedback og statistik kan medierne løbende revidere deres paradigme, så de bedst muligt servicerer forbrugernes behov (ibid).

Med denne forforståelse er det ønsket, at en læser af projektet bedre kan forstå vores analytiske fremgangsmåde.

Analyse af artikler

I analysen bliver referencen (bilag x, s. x. sp. x, l. x-x) anvendt i artikel 1-3. 's' beskriver sidetal, 'sp' spalte og 'l' linjetal. I artikel 4, som er en webartikel, anvendes referencen (Bilag X, s. x, l. x).

Artikel 1; Information: Tidligere departementschefer om minksag: Ministre læser ikke alle bilag

Den første artikel fra Information er en baggrundshistorie fra den 20. november. Artiklen tager udgangspunkt i Miljø- og Fødevareministeriets redegørelse den 18. november 2020, som påviste, at syv ministre var underrettet om, at det ikke var lovligt at aflive alle Mink i Danmark, da ordren blev udstedt den 4. november. Artiklen inddrager flere kilder fra både regeringen og oppositionen, to understøttende og ikke direkte citerede tidligere departementschefer og oppositionens reaktion på sagens status og håndtering i rækkefølgen: Redegørelsen, to tidligere departementschefer (Jørgen Rosted og Peter Loft), to anonyme, tidligere, departementschefer, Justitsministeren Nick Hækkerup (S), redegørelsen igen, Rosted og Loft, Koordinationsudvalget, Peter Loft og afslutningsvist Sophie Løhde og Ole Birk Olesen.

Allerede kort efter artiklens begyndelse nævnes, at en samlet opposition ikke er tilfredse med, at fødevareminister, Mogens Jensen (S), er den eneste, som går af. I stedet for at uddybe dette fejler artiklen dog utilfredsheden til side ved at underminere realitetssansen af deres krav med sætningen:

”Oppositionen mener derimod, at hele regeringen bør gå af”

(Bilag 4, s. 4, 1. sp, l. 12-13)

Sætningen har til formål at aktivere læserens framing af en ”typisk” opposition (Lakoff, 2010). Alle oppositioner i dansk-politisk historie har ønsket, at det var dem og ikke modparten, der sad på magten, hvorfor sætningen i sin essens er en unødvendig satirisk underminering af den samlede oppositions holdning til sagen.

Gennem inddragelsen af to tidligere departementschefer og forskellige begreber, forekommer der meget tidligt en nedskalering af framen (Entman, 1991): *”Der er intet i redegørelsen, som klokkeklart beviser, at ministrene faktisk har været vidende om, at beslutningen var ulovlig.”* (bilag 4, s. 4, 1. sp. l. 14-17). Begrebet *intet* fastlægger, at en ulovlighed ikke kan fremfindes og ordet *klokkeklart* er en eufemisme, der formilder faktummet, at hvis ministrene havde læst deres stof og husket det, så havde de været bevidste om den ulovlige handling.

Rosted og Loft agerer ekspertkilder i artiklen med flere års erfaring inden for embedsværket. Begge kilder og de to tidligere departementschefer, der ikke ønsker at stå frem med navn understøtter, at en minister ikke kan forventes at huske alt, og at det er et *”systemsvigt”* (Bilag 4, s. 4, 3. sp. l. 28 - 4. sp. l. 10). Ordet *”systemsvigt”* anvendes ikke kun af departementscheferne. Journalisten gentager selv ordet, og gennem denne gentagelse bliver kritikken omdirigeret fra at omhandle ministeriet til, at fejlen ligger hos styrelserne. Ordet *”systemsvigt”* kan aktivere læsernes frames om tillid til systemet. Systemet skal virke, men fire eksperter danner belæg for, at det har det ikke gjort. Derfor kan ministrene ikke stå til ansvar. Systemet skulle have opdaget fejlen. Ydermere anvendes sætningen *”(...) - da der jo ligger i forholdet mellem minister og embedsværk, at sidstnævnte afsøger forskellige spørgsmål for ministeren og senere oplyser denne om, hvad det er kommet frem til”* (Bilag 4, s. 5, 1. sp. l. 22 - 2. sp. l. 4). Ordet *’jo’* underbygger en selvfølge. I dette tilfælde er selvfølgen, at embedsværket underretter ministeren om teknikaliteter som fx lovbrud.

Information anvender et af deres standardformater, hvor de afslutter artiklen med et interview. Oppositionen interviewes til sidst, hvor Sophie Løhde og Ole Birk Olesen begge kritiserer regeringens håndtering. I dette tilfælde bliver de eneste citater fra oppositionen mødt med kritiske interviews, som dementer Løhde og Olesens argumenter ved at anvende nøgleord og nævne departementschefernes vurderinger (ibid. 3. sp. l. 4). Spørgsmålene er skeptiske overfor, hvorvidt Olesen selv læste *”alle”* bilag og havde *”tillid”* til embedsværket (ibid. 3. sp. l. 33- 4. sp. l. 11) - En gentagelse af det stærkt etablerede argument.

Afslutningsvist eskalerer skribenten Ole Birk Olesens argumentation gennem lignende spørgsmål og brug af sætningen *”Mener du, at alle seks ministre burde stilles til ansvar”*

(ibid. 5. sp. l. 28-30). 'Alle' er en hyperbel, der provokerer Ole Birk Olesen til at stille urimelige krav til sagens håndtering og igen underminerer oppositionens holdning.

Kildeudvælgelsen er i overvejende grad favoriserende for at forsvare regeringens handlen i minksagen. Fem kilder får lov til at forklare, hvorfor regeringen og rettere koordinationsudvalget foretog deres beslutninger. Nogle af disse kilder går igen flere gange og først i sidste fjerdedel, da et solidt argumentatorisk fundament er blevet etableret, får kritik lov til at komme til orde - men under kritik. Hele artiklens frame og aktivering af læseres frames er altså rettet imod at danne et positivt billede af regeringens ageren og at oppositionen overreagerer.

Artikel 2: Information: Minkskandalen tegner et billede af ubegribelig inkompetence i centraladministrationen

Artiklen er en analyse fra 19. november, hvori forløbet med den ulovlige ordre om aflivning af alle mink gennemgås. Det sker med henblik på at vise, hvem der vidste hvad i regeringen og embedsværket, og hvornår. Artiklen bygger primært på Fødevareministeriets redegørelse af forløbet op til, og kort efter, regeringen beordrede alle mink aflivet. Desuden nævnes et interview med Mogens Jensen, pressemødet den 4. november, to notitser fra Justitsministeriet og et brev fra Mogens Jensen. Grundet artiklens kompleksitet, blandt andet ift. et komplekst netværk af aktører i form af ministerier og ministre, samt de anvendte kildetyper, egner den sig ikke til en kronologisk opstilling af kilder og aktører.

Allerede i rubrikkens første ord frames artiklens emne med det negativt ladede ord *minkskandalen*. Desuden rammesættes de kommende informationer med ordene *ubegribelig inkompetence* (Bilag 5, s. 4, rubrik. l. 1-3). I den sammenhæng er det især ordet *ubegribelig* der er interessant, fordi rubrikken stadig havde været dækkende, hvis det blev fjernet. Med ordet sker der en opskalering af emnet (Entman, 1991): det er ikke bare inkompetence, men inkompetence der er så alvorlig, at det er svært at begribe. Journalisterne fortsætter ud ad samme tangent i artiklens første sætning:

“Det er svært at vide, hvor man skal begynde med at beskrive alt det, der er gået galt for regeringen og dens embedsværk i sagen om den ulovlige ordre om at aflive alle landets mink.” (Bilag 5, s. 4, 1. sp. l. 1-9)

Formuleringen *alt det, der er gået galt* signalerer, at der ligger et veritabelt bjerg af skandaler foran læseren. Der er således tale om en fortsat opskalering af emnet, i forhold til hvis journalisterne f.eks. havde skrevet “redegørelsen afslører et kompliceret forløb”.

I følgende citat sker en gentagelse af budskabet om, at rigtig mange ting er gået galt, samt af rubrikkens ordvalg:

“Redegørelsen er én lang opremsning af ubegribelige hændelsesforløb med embedsmænd, der tilsyneladende ikke har råbt op, selvom det stod klart for dem, at regeringen var ved at gennemføre en ulovlig ordre” (Bilag 5, s. 4, 1. sp. l. 14-20)

Ifølge Lakoff defineres ord gennem de frames der bliver neuralt aktivt hos et individ (Lakoff, 2010). Når ordet *ubegribelig(e)* gentages i forbindelse med undersøgelsen er det derfor muligt for afsenderne at påvirke modtagers reception af artiklens gennemgang af forløbet, hvis de taler ind i en allerede eksisterende frame, hvilket er sandsynligt, hvis læseren allerede er skeptisk overfor forløbet eller aktørerne. Desuden er læseren med ordene *én lang opremsning* igen blevet mindet om, at der er tale om en lang række fejl fra embedsmændene.

Journalisterne har altså allerede i første spalte defineret problemet, og foretaget en moralsk vurdering (Entman, 1993): det er ubegribeligt, hvor galt det er gået. De har dermed skabt eller aktiveret en frame hvorigennem resten af artiklen bliver fortolket (Lakoff, 2010). Tidligt i selve gennemgangen af redegørelsen foregår en lignende vurdering:

“Men allerede på dette tidspunkt burde i hvert fald fødevareministeren altså have vidst, at en beslutning om at aflive alle landets mink ville kræve ny lovgivning - hvis ellers han læste de dokumenter, han selv godkendte” (Bilag 5, s. 4, 2. sp. l. 12-18)

I denne sammenhæng er ordene *burde* og *hvis ellers* en moralsk vurdering, der kan tolkes som enten “Fødevareministeren burde have læst sine dokumenter” eller “Fødevareministeren har læst sine dokumenter, og lyver nu om ikke at have vidst det”. Der er i begge tilfælde tale om en negativ framing af fødevareministeren, som negerer muligheden for, at ukendte ydre omstændigheder kan have haft en afgørende betydning. En framing som desuden får lov at stå uimodsagt, fordi journalisterne tilsyneladende ikke har forsøgt at indhente interviews med kilder, som kunne have præsenteret en anden version af hændelsesforløbet. Vores orienterende gennemlæsning af artikler omhandlende minksagen viser dog, at et ensidigt kildevalg følger Informations standardformat for analyser, hvorfor valget ikke er enestående for denne artikel.

Som tidligere nævnt anvendes redegørelsen som primær kilde. Alligevel kaster journalisterne tvivl over kildens troværdighed:

“Men skal man tro redegørelsen, gjorde embedsmændene ikke deres ministre opmærksomme på det før flere dage senere” (Bilag 5, s. 5, 1. sp. l. 36-39)

Med ordene *skal man tro redegørelsen* framer journalisterne redegørelsen som potentielt utroværdig, hvilket kan tale ind i en i opfattelse af, at alle myndighedsinstanser dækker over hinanden (Lakoff, 2010). Framingen af redegørelsen som potentielt utroværdig sker desuden løbende i artiklen, om end mere subtilt. Det sker ved, at ordet *tilsyneladende* nævnes ni gange i forbindelse med beskrivelser af, hvad forskellige aktører gør, f.eks. i følgende citat:

“Det vil sige, at selvom både Fødevarestyrelsen og Rigspolitiet tilsyneladende vidste, at det ville være ulovligt at kræve alle landets mink aflivet, samarbejdede de om at føre ordren ud i livet. Ikke bare undlod de at fortælle minkavlerne, at det i virkeligheden var frivilligt, om de ville slå deres mink ihjel, de gav dem direkte indtryk af det modsatte” (Bilag 5, s. 5, 1. sp. l. 72-81)

Citatet fungerer samtidig som eksempel på artiklens vidtstrakte brug af konjunktioner såsom *ikke (bare)* og *selvom*, der giver artiklens argumentation en “ikke bare – men også” eller “burde have gjort – gjorde i stedet” struktur. Resultatet er, at der i artiklen fremgår en negativ moralsk vurdering af aktørernes handlinger ved den kontinuerlige eksemplificering af hvad de burde have gjort, og hvad de valgte at gøre i stedet.

Artiklen afsluttes med følgende sætning:

“Spørgsmålet er nu, om ansvaret stopper hos ham, eller om det bizarre forløb kommer til at få konsekvenser for andre ministre eller nogle af de embedsmænd, der tilsyneladende ikke har handlet i tide” (Bilag 5, s. 5, 2. sp. l. 75-80)

Sætningen henviser til, at Mogens Jensen dagen før trådte ned som fødevareminister som konsekvens af minksagen. Journalisterne anvender i denne sammenhæng en bevægelsesmetafor i udtrykket *ansvaret stopper*, hvilket betydningsmæssigt adskiller sig fra en konstatering af, at Mogens Jensen bærer ansvaret alene. Med andre ord opstiller de altså et alternativt scenarie, hvor ansvaret fortsætter til andre embedsmænd og ministre, men uden direkte at skrive, at det bør ske.

Analysen viser, at journalisterne i grove træk opstiller følgende frame i artiklen: Flere ministre og embedsmænd har handlet med så *ubegribelig inkompetence* i et *bizart forløb* at det næsten er ubeskriveligt. Det gør de ved tidligt og kontinuerligt at anvende negativt ladede ord i forbindelse med deres gennemgang af kildematerialet, og ved gentagne gange at stille optimale og egentlige handlinger i juxtaposition. Der tilbydes desuden intet forsvar for aktørerne, hvilket er normalt inden for Informations standard-analyseformat. Men det betyder, at det er en ensidigt kritisk analyse, som har gode betingelser for at forstærke eller skabe frames hos modtageren.

Artikel 3: Berlingske: Storalarm: Derfor kan vores mink blive en global smittebombe

Artikel 3 er en baggrundsartikel fra 5. november, hvor beslutningen om at aflive alle mink forsvares, mens der også præsenteres en kritik af regeringen for at reagere for sent på smittetruslen fra mink. I artiklen figurerer statsminister Mette Frederiksen (S) og faglig chef hos Statens Serum Institut (SSI) Kåre Mølbak. Artiklen bygger desuden på videnskabelige undersøgelser fra Dansk Veterinær Konsortium og SSI, og på oplysninger fra Nordjyske, finans.dk og TV2.

Artiklen indeholder allerede en opskalering (Entman, 1991) i rubrikken, hvor ordet *storalarm* (Bilag 6, s. 16, rubrik, l. 1) optræder som det første ord. Ligeledes er den første sætning i underrubrikken “Storudbruddet af covid-19 blandt langt over en million mink er røget ud af kontrol” (Bilag 6, s. 16, underrubrik, l. 1-2). Når *stor* i denne sammenhæng anvendes som præfiks signalerer det, at ordene *alarm* og *udbruddet* ikke kan beskrive situationen tilstrækkeligt, og dermed, at der er tale om en yderst alvorlig situation. Denne vinkling gentages i artiklens første linje hvor der står, at “Et mareridt er blevet virkelighed i Danmark” (Bilag 6, s. 16, 1. sp. l. 1-2), og få linjer senere hvor der står følgende:

“Med andre ord er der risiko for, at Danmark udvikler sig til et nyt Wuhan – til epicenteret for en slags coronavirus version 2” (Bilag 6, s. 16, 1. sp. l. 13-15).

Når journalisten skriver om et mareridt, der bliver til virkelighed, og at Danmark kan udvikle sig til et nyt Wuhan, anvender han metaforer til at illustrere og underbygge sit argument: situationen er ude af kontrol, og landet kan blive ansvarligt for udbruddet af en ny version af Covid-19, som måske ikke kan forebygges af vacciner. Journalisten anvender yderligere metaforer i beskrivelsen af, hvor alvorlig Cluster 5 mutationen, som opstod i mink, kan være for vaccineindsatsen. Det gør han ved at skrive, at opdagelsen af mutationens resistens

overfor antistoffer fik forskerne “til at spærre øjnene op” (Bilag 6, s. 16, 2. sp. l. 10) og at observationen “fik alle alarmklokker til at ringe” (Bilag 6, s. 16, 2. sp. l. 18-19). Billedet af at *alle* alarmklokker ringer skaber et indtryk af, at handling er af absolut nødvendighed - det er ikke bare alarmklokker, men *alle* alarmklokker.

Efter en gennemgang af hvordan Cluster 5 kan forhindre en kommende vaccine i at virke (Bilag 6, s. 16, 2. sp. l. 25 – 3. sp. l. 2) kommer journalisten frem til følgende konklusion:

“På den dystre baggrund var der ingen anden udvej for regeringen end at tage det dramatiske skridt at beordre samtlige danske 15-17 millioner mink aflivet” (Bilag 6, s. 16, 3. sp. l. 3-6)

De hidtil fremsatte argumenter sammenfattes som *den dystre baggrund*, hvilket fungerer som retfærdiggørelse for *det dramatiske skridt* det var at aflive en så stor industri. Det står altså klart, at journalisten framer regeringens beslutning som nødvendig ved gentagne gange at beskrive situationen med ord som *mareridt*, *nyt Wuhan* og *dyster*. Det er ord, som ikke opfordrer til at bevare status quo. Til gengæld anvendes næste halvdel af artiklen til at kritisere regeringen for at handle for sent, og Fødevarestyrelsen for at aflive for langsomt. Denne del af artiklen lægges ud med følgende spørgsmål:

Man kan imidlertid spørge, om regeringen – og myndighederne – handlede for sent (Bilag 6, s. 16, 3. sp. l. 14-15)

Det første argument for at regeringen skulle have handlet tidligere er, at smitten på minkfarme begyndte *at eksplodere* i midten af september (Bilag 6, s. 16, 3. sp. l. 20-21). Ordet *eksplodere* giver associationer til, at spredningen er kaotisk og ukontrollerbar. Dette argument opfølges af følgende oplysninger:

“(…) over en tredjedel af alle danske farme er ramt eller under mistanke. Alligevel havde Fødevarestyrelsen onsdag kun aflivet minkene på en god fjerdedel af de smittede besætninger – på trods af, at man i de seneste dage ifølge Nordjyske har fået hjælp til den monumentale og ubehagelige opgave af 200 soldater fra Ingeniørregimentet i Skive” (Bilag 6, s. 16, 3. sp. l. 29 – 4. sp. l. 7)

Når der, i den første halvdel af artiklen, er blevet argumenteret for, at minkene er farlige for folkesundheden, kommer ordene *alligevel* og *på trods af* til at fremstå som en implicit moralsk vurdering (Entman, 1993): fordi de syge mink er farlige, burde de aflives hurtigt, men *alligevel* har de kun nået en fjerdedel, *på trods af* at de har fået hjælp - og det er ikke godt nok.

Det andet argument for at myndighederne skulle have handlet tidligere er følgende:

“Man kan også notere sig en bemærkelsesværdig sammenhæng mellem coronaudbrud på minkfarme i jyske kommuner og en næsten samtidig og markant stigning i smittetallet i lokalbefolkningen. En så iøjnefaldende sammenhæng, at man kan spørge, hvorfor myndighederne ikke slog storalarm lidt tidligere” (Bilag 6, s. 16, 4. sp. l. 39-45).

Det interessante i dette citat er, at sammenhængen beskrives som både *bemærkelsesværdig* og *så iøjnefaldende*, at myndighederne – siges det igen implicit – burde have reageret tidligere. Der er altså tale om endnu en moralsk vurdering af aktørernes handlinger, eller mangel på samme (Entman, 1993). Det er desuden bemærkelsesværdigt, at journalisten gentager, at *man kan spørge* uden rent faktisk at kontakte kilder for at stille spørgsmålet. Derfor får argumentationen lov til at stå uimodsagt, og kan fungere som frame for læserens forståelse af det øvrige nyhedsbillede.

Artiklens brug af metaforer og opskalering tegner et klart billede af et scenarie der for alt i verden er vigtigt at undgå - at pandemien “starter forfra” i Danmark. Dermed forsvare den regeringens beslutning. Til gengæld bliver regeringen også negativt moralsk vurderet i sidste halvdel af artiklen, når journalisten argumenterer for, at der blev handlet for sent. Effekten er, at den positive halvdel af artiklen kommer til at fremstå som katalysator for kritikken.

Artikel 4: Berlingske: Interviewet lakkede mod enden, da Mogens Jensen blev stillet endnu et spørgsmål -og så var den pludselig atter gal i minksagen

Artiklen er en nyhed fra den 13. november, som omhandler reaktioner på den daværende Fødevarerministers udtalelser om, at nogle avlsdyr (mink) muligvis kunne bevares, samt en mere generel kritik af regeringens håndtering af minksagen og coronakrisen. I artiklen figurerer derudover formanden for Danske Minkavlere Tage Pedersen, Thomas Danielsen, medlem af Miljø-og Fødevarerudvalget for Venstre, Jan E. Jørgensen (V), Statsminister Mette Frederiksen (S), Fødevarerstyrelsen, politisk kommentator Hans Engell, professor i forvaltningsret Sten Bønsing samt minkavler Frank Andersen.

Journalisterne starter artiklen med følgende kommentar til minksagen:

“Regeringens beslutning om at aflive samtlige mink i Danmark er endt som et af de mest forvirrende forløb under hele coronakrisen” (Bilag 7, s. 1, l. 6-7)

Ordene *et af de mest forvirrende forløb* har en opskalerende funktion i sig selv, hvilket forstærkes af, at de sættes i forhold til coronakrisen som hele (Entman, 1991). Det skyldes, at mange forhold og beslutninger under coronakrisen allerede har været underlagt kontinuerlig kritik hos Berlingske – og i andre medier - så når beslutningen om at aflive samtlige mink er *et af de mest forvirrende forløb* signalerer det, at det står rigtig slemt til. Denne frame gentages senere i artiklen:

“Udtalelsen fra fødevareministeren den tirsdag aften føjer sig til rækken af sjældent forvirrende og direkte modstridende udmeldinger, der er udgået fra den socialdemokratiske regering den seneste uge” (Bilag 7, s. 2, l. 2-4)

Og igen få linjer senere:

“Regeringen og myndighedernes håndtering af coronakrisen er ganske vist ad flere omgange blevet betegnet som forvirrende. Alligevel har mange iagttagere måttet finde superlativerne frem, når de har skullet beskrive graden af uorden i de seneste ugers hændelser i forbindelse med den såkaldte minksag” (Bilag 7, s. 2, l. 9-13)

I citaterne er ordet *forvirrende* gentaget, men denne gang også i forbindelse med håndteringen af selve coronakrisen, mens minksagen beskrives som noget, der kun kan beskrives med *superlativer* på grund af *graden af uorden*. Der er tale om en gentaget framing af håndteringen af minksagen som værre end håndteringen af coronakrisen, der ifølge journalisterne har været forvirrende i sig selv (Entman, 1991). Journalisternes bemærkninger om forvirring og superlativer sættes kun delvist i forbindelse med den i rubrikken annoncerede nyhed – Mogens Jensens bemærkninger om avlsdyr – og relaterer sig derudover til håndteringen af coronakrisen og minksagen generelt. De fungerer derfor primært som en frame hvorigennem forståelsen for nyheden defineres (Lakoff, 2010).

Journalisterne begrundet behovet for superlativer med det faktum, at *konsekvenserne er så åbenbare* (Bilag 7, s. 2, l. 14). I følgende citat, som kommer i direkte forlængelse, uddybes argumentet:

“Med coronakrisen har politiske beslutninger i sjælden grad kunnet aflæses direkte i landskabet, som når de folkevalgte dikterer tidligere lukketider på barer og restauranter og obligatorisk brug af mundbind i både den offentlige transport og butikker” (Bilag 7, s. 2, l.

15-17)

I citatet finder en negativ framing af regeringen sted ved brugen af ordene *folkevalgte dikterer*. Framingen opnås både ved opstillingen af en antagonisme, og ved udelukkelsen af et mere neutralt ordvalg (Entman, 1991). Ordet *dikterer* fremkalder associationer om diktatur, og adskiller sig derfor betydningsmæssigt fra begreber som folkevalgte politikere sædvanligvis associeres med, såsom *lovgiver*, hvilket havde været et mere neutralt begreb i denne sammenhæng.

Journalisterne beskriver i artiklen, hvor kaotisk aflivningen og bortskaffelsen af minkene har været (Bilag 7, s. 2, l. 21-29) og anvender passagen som overgang til et afsnit, hvor den forgangne uges politiske beslutninger om mink remses op (Bilag 7, s. 3, l. 4-23). Afsnittet indledes med følgende linjer:

“Men også Christiansborg har været vidne til - dog noget mindre blodige – kaotiske tilstande, og selv et kort oprids af den forgangne uges forløb vil formentlig gøre selv garvede kommentatorer stakåndede” (Bilag 7, s. 4, l. 1-3)

Framingen af handlingsforløbet følger en rød tråd fra artiklens begyndelse, hvor ordet *forvirrende* bliver vidt anvendt, og hvor håndteringen af minksagen skaleres ift. coronakrisen. I dette tilfælde er det dog politikernes handlinger der sammenlignes med resultaterne af deres beslutninger, eller kaotiske tilstande der sammenlignes med mindre blodige men stadig kaotiske tilstande. Samtidig finder der endnu en opskalering sted, når journalisterne spekulerer i, at *selv garvede kommentatorer* ville blive *stakåndede* af et oprids af den forgangne uges forløb (Entman, 1991). Opskaleringen fortsætter senere i artiklen:

“Hans Engell er én af den slags politiske iagttagere, der gerne bruger svulstige ord og nærmest overdreven gestik, når han kommenterer tingenes tilstand på Slotsholmen fra TV 2 News' studie i den københavnske sydhavn. Alligevel er det, som om minkkatastrofen har fået den 72-årige politiske kommentator til at skrue yderligere op for dramatikken i sit ordvalg”
(Bilag 7, s. 3, l. 25-29)

Minksagen bliver her negativt framet ved brug af ordet *minkkatastrofen*, siden der er stor forskel på en sag og en katastrofe. Derudover fungerer det beskrevne behov for mere end *svulstige ord* og *overdreven gestik* på samme måde som det tidligere nævnte behov for superlativer; der skal mere end normalt sprogbrug til for at beskrive *katastrofen*.

Ud over de allerede nævnte metoder anvender journalisterne en erfaringskilde, minkavler Frank Andersen, til yderligere at udpensle billedet af minksagens negative konsekvenser. Han

figurerede i DR1's TV-Avis om aftenen den 4. november, altså samme dag som pressemødet hvor minkene blev beordret aflivet. Han fremstilles på følgende måde:

“Den sidste besked leverede han med et dybt suk, der fik de jakkeklædte skuldre til at rejse sig, mens mundvigene helt bogstaveligt talt bevægede sig nedad i minkavlerens ansigt”

(Bilag 7, s. 5, l. 17-19)

Journalisterne anvender i ovenstående citat formidlingsmæssige greb, som i højere grad leder tankerne hen på en reportage, end på en nyhed. Det gør de ved at beskrive hans ydre og handlinger, og især beskrivelsen af at *mundvigene helt bogstaveligt talt bevægede sig nedad* medvirker til at belyse de mere menneskelige konsekvenser af regeringens dispositioner. Adspurgt om hvorvidt aflivningen af alle mink ikke er nødvendig, svarer Frank Andersen følgende:

“Det er klart, at folkesundheden kommer foran de her mink (...) Jeg håber kun på, at de har evidens bag, og at det er den rigtige beslutning. Så er jeg sikker på, at alle minkavlere står

bag det her” (Bilag 7, s. 5, l. 22-24)

Der tegnes altså et billede af en minkavler som er ulykkelig, men også forstående over for nødvendigheden af aflivninger – hvis *de har evidens bag, og det er den rigtige beslutning*. Om det er evidens bag beslutningen, er dog allerede forsøgt modbevist tidligere i artiklen, hvor journalisterne fortæller, at virusvarianten cluster 5, som var årsag til beslutningen om aflivninger, formentlig allerede er døet ud (Bilag 7, s. 3, l. 19-21). Dermed har de præsenteret en frame hvorigennem læseren kan forstå minkavlerens ovenstående udsagn om at aflivningerne var for det bedste, så længe der var evidens bag; underforstået, at det ikke var for det bedste. Journalisternes fokus på Cluster 5 udelader dog data, som ville være relevant i denne sammenhæng, da der på pressemødet den 4. november også blev nævnt bl.a. antallet af mink som potentielle smittespredere, samt et større antal mutationer (stm.dk, 2021). En inklusion af denne data ville skabe en frame, der som minimum havde et større rum for fortolkning ift. om der var evidens bag beslutningen om aflivningerne.

Nyheden der henvises til i rubrikken – Mogens Jensens udtalelse om mulig bevarelse af avlsdyr - dækkes primært i den første fjerdedel af artiklen. Her kritiseres udtalelsen af formanden for Danske Minkavlere, Tage Pedersen, samt af et medlem af Miljø-og Fødevareudvalget for Venstre, Thomas Danielsen, og Jan E. Jørgensen som også er fra Venstre (Bilag 7, s. 1). Kritikken er ikke overraskende eller bemærkelsesværdig i sig selv, men hvor en mere traditionel nyhedsartikel ofte ville fortsætte ved at give mere venligt stemte

røster taletid, fungerer nyheden og kritikken af den i denne sammenhæng som en overgang til yderligere kritik af magthaverne.

Diskussion

I vores projekt anvendte vi en abduktiv arbejdsproces, og vores analyse var udelukkende kvalitativ. Det kunne overvejes, hvorvidt en kvantificering af vores kvalitative forskning kunne være en mulighed med henblik på at imødekomme flere af de problemer, som vi stødte på i løbet af vores proces - med andre ord at bygge videre på vores kvalitative resultater.

Dette er både i forhold til den kvalitative metodes problem med hensyn til, at resultater herfra (i hvert fald i vores tilfælde) ikke kan danne et udtryk for en generel tendens. Vi kunne til gengæld, med vores design, vise, hvordan prægnante artikler, der er arketyper for en henholdsvis positiv eller negativ framing, ser ud, og hvordan dette kommer til udtryk i artiklerne fra Berlingske og Information.

En efterfølgende kvantitativ indholdsanalyse kunne være spændende at gennemføre for at afkode flere artikler i den samme periode, som vores kvalitative undersøgelse fandt sted i. Her kunne der tages udgangspunkt i de ord og vendinger, som den kvalitative analyse identificerede. Eksempelvis ord som 'systemsvigt' og 'forvirrende'. Hvis disse ord på tværs af flere hundrede artikler gik igen, så ville vores undersøgelse opnå en endnu højere grad af legitimitet, da vores resultater dermed også ville være generaliserbare for medierne (Flyvbjerg, 2011; Bryman, 2012).

En foregående kvantitativ indholdsanalyse ville kunne anvendes til samtidig at 'screene' alle artikler inden for en given periode mere systematisk end ved en orienterende gennemlæsning. På denne måde ville vi kunne skabe en form for "dokument-orienteret literature review" og skabe transparens gennem modeller, der beskrev udvælgelsesprocessen. Denne 'mixed methods'-tilgang kunne være spændende at udføre for at sikre en større legitimitet i forskningsresultaterne. Desuden kunne en vekslen mellem den kvalitative og kvantitative metode forekomme flere gange, hvis nye tendenser bliver identificeret.

En anden interessant tilføjelse til analysen kunne være interviews. Gennem interviews med de journalister, der har skrevet artiklerne, som vi analyserede, ville det potentielt være muligt at identificere, hvorvidt journalisterne er påvirket af en organisatorisk bias. Ydermere, ville

det være muligt at identificere, om journalisterne bliver påvirket af hinandens bias, hvis flere fra samme redaktion blev interviewet.

Konklusion

Analysen har tydeliggjort retoriske virkemidler, som både fungerer bekræftende og udfordrende ift. vores hypotese om, at artiklerne ville afsløre en ideologisk bias. Med tanke på at Berlingske er en borgerlig avis er det ikke en overraskelse, at artikel 3 og 4 er udpræget negative overfor regeringens dispositioner. Artikel 3 er ganske vist umiddelbart positiv i sin vinkling, men med en kritisk 2. halvdel, hvormed første halvdel kommer til at fremstå som katalysator for kritik. Til sammenligning er Informations positive artikel (1) mere gennemgribende positiv, i en grad hvor tilgangen til kilderne indikerer en venstreorienteret bias, mens avisens negative artikel (2) er konsekvent kritisk i tråd med vinklen. Artikel 2 overrasker dog i forhold til, at Information henvender sig til et venstreorienteret segment. Det skyldes artiklens udprægede brug af regeringskritisk opskalerende sprog og moralske vurderinger, som overstiger den grad af kritik vi forventede. Berlingskes kritiske artikel (4) præsenterer som forventet en høj grad af kritik, men overrasker alligevel ved at bruge meget lidt plads på rubrikkens emne, hvorefter artiklen bliver mere generelt regeringskritisk.

Vi kan ikke konkludere en generel tendens til bias i Information og Berlingske på basis af denne undersøgelse, da fire artikler ikke er repræsentative for hele dækningen af minksagen. Til gengæld lægger undersøgelsen op til yderligere kvalitative og kvantitative studier af resultaterne, som på den måde kan opnå større validitet.

Litteraturliste:

Bøger

Bryman, A. (2012). *Social research methods*. 4. udgave. Oxford: Oxford University Press

Goffman, E. (1974). *Frame analysis: an essay on the organization of experience*. Harper & Row.

Tuchman, G. (1978). *Making news: A study in the construction of Reality*. New York: Free Press.

Bøger med flere forfattere

Brinkmann, S., & Tanggaard, L. (2015). *Kvalitative metoder: en grundbog*. 2. udgave. Kbh: Hans Reitzel

Johnson, K., & St. John, B. (2012). *News with a view essays on the eclipse of objectivity in modern journalism*. McFarland.

Kristensen, NN, Hjarvard, S & Ørsten, M (2004). *Mediernes dækning af invasionen af Irak 2003*. Museum Tusulanum, København.

Kuypers, J., & D'Angelo, P. (2010). *Doing News Framing Analysis: Empirical and Theoretical Perspectives*. In *Doing News Framing Analysis*. 1. udgave. Routledge.

Artikel i antologi

Bengtsson, M. (2019). *Framinganalyse. I: Metodekøgebogen: 130 analysemetoder fra humaniora og samfundsvidenskab*. Femø Nielsen, M. & Skriver, S. (red.). København: U Press, s. 288-289

Flyvbjerg, B. (2011). *Case Study*, I: Denzin, N. K. & Lincoln, Y. S, eds: *The Sage Handbook of Qualitative Research*, 4. udgave. Californien: Sage. S. 301-316.

Thualagant, N. (2016). *Kontekstualiserede casestudier*. I: Christensen, C.J. & Hussain, M. "Metoder i Samfundsvidenskaberne." 2. Udgave. Samfundslitteratur.

Tidsskrifter

Entman, R. M. (1991). Framing U.S. coverage of international news: Contrasts in narratives of the KAL and Iran Air incidents. *Journal of Communication*", årg. 41, nr. 6, s. 6-27

Entman, R. M. (1993). Framing: Towards clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, årg. 43, nr. 4, s. 51-58

Entman, R.M & Rojecki, A (1993). Freezing out the public: Elite and media framing of the U.S. anti-nuclear movement, *Political Communication*, årg. 10, nr. 2, s. 155-173

Esser, F. (1998). Editorial Structures and Work Principles in British and German Newsrooms. *European Journal of Communication*. *European journal of communication*, årg. 13, nr. 3, s. 375-405

Hallahan, K. (1999). Seven Models of Framing: Implications for Public Relations. *Journal of Public Relations Research*, årg. 11, nr. 3, s. 205–242.

Lakoff, G. (2010). Why it Matters How We Frame the Environment. *Environmental Communication*, årg. 4, nr. 1, s. 70–81

McCombs, M. E., & Shaw, D. L. (1972). The Agenda-Setting Function of Mass Media. *Public Opinion Quarterly*, årg. 36, nr. 2, s. 176–187

Scheufele, D. A. (1999). Framing as a theory of media effects. *Journal of Communication*, årg. 49, nr. 1, s. 103-122

Schudson, M. (2001). The Objectivity norm in American Journalism. *Journalism*, årg. 2, nr. 2, s. 149-170

Sigelman, L. (1973). Reporting the news: An Organisational Analysis. *American Journal of Sociology*, årg. 79, nr. 1, s. 132-151.

Tuchman, G. (1972). Objectivity as Strategic Ritual: An Examination of Newsmen's Notions of Objectivity. *American Journal of Sociology*, årg. 77, nr. 4, s. 660-679.

Willig, I. (2010). Constructing the audience: a study of segmentation in the Danish press. *Northern Lights*, årg. 8, nr. 1, s. 93-114

Avisartikler

Berlingske (5/11/2020, s. 16-17): Storalarm: Derfor kan vores mink blive en global smittebombe.

Berlingske (13/11/2020): Interviewet lakkede mod enden, da Mogens Jensen blev stillet endnu et spørgsmål -og så var den pludselig atter gal i minksagen

Information (20/11/2020, s. 4-5): Tidligere departementschefer om minksag: Ministre læser ikke alle bilag.

Information (19/11/2020, s. 4-5): Minkskandalen tegner et billede af ubegribelig inkompetence i centraladministrationen.

Hjemmesider

Blach-Ørsten, Mark (2013). Bias 2: nyheder. Medie og kommunikationsleksikon, senest set d. 6/6/21

<https://medieogkommunikationsleksikon.dk/bias-2-nyhedsjournalistik-2/>

Danmarks Statistik (dst). Statistik om avislæsning 2010-2017:

<https://www.dst.dk/da/Statistik/nyt/NytHtml?cid=24083>

Ku.dk (2011). Læserne vælger avis efter partifarve, set d. 23/2/21

https://cvap.polsci.ku.dk/forskning/valgkamp/presse/L_serne_v_lger_avis_efter_partifarve_-_CVAP_i_Berlingske.pdf

Passage fra Information, set d. 3/3/21

<https://www.information.dk/s%C3%A6tterverdensammen/>

Statsministeriet (2021). Statsministerens tale den 4. november 2020, Set d. 7/6/21

<https://www.stm.dk/presse/pressemoedearkiv/pressemoede-den-4-november-2020/>

Rapporter

Miljø- og Fødevarerministeriet (2020). Redegørelse for forløbet vedrørende manglende hjemmel til at udvide den hidtidige indsats med aflivning af mink til hele landet

Bilag

Bilag 1: Analyse af avisernes policy-dokumenter og målgrupper

Bilag 2: Statistik om Informations målgruppe

Bilag 3: Mediakit, Information

Bilag 4: Berlingske (5/11/2020, s. 16-17): Storalarm: Derfor kan vores mink blive en global smittebombe

Bilag 5: Berlingske (13/11/2020): Interviewet lakkede mod enden, da Mogens Jensen blev stillet endnu et spørgsmål -og så var den pludselig atter gal i minksagen

Bilag 6: Information (20/11/2020, s. 4-5): Tidligere departementschefer om minksag:
Ministre læser ikke alle bilag

Bilag 7: Information (19/11/2020, s. 4-5): Minkskandalen tegner et billede af ubegribelig inkompetence i centraladministrationen